

EMŐD PÉTER

JUBILEUM, JÁRVÁNY IDEJÉN

150 ÉVES A NEW YORK-I MET

*a magát a világ
művészetének élő
enciklopédiájaként
leíró intézmény
alapításának
gondolata Párizsban
született. 1866.
július 4-én*

*négy évvel később,
1870. április 13-án
a múzeumot – máig
megőrzött nevén –
már be is jegyezték*

I Alapításának százötvenedik évfordulóját ünnepli idén a világ egyik legnagyobb és legfontosabb múzeuma, a New York-i Metropolitan Museum of Art. 1870-es születési dátumával még Amerikában sem tartozik a legrégebbiekek közé – ezt a címet az 1773-ban alapított Charleston Museum viseli –, de gyűjteményeinek sokszínűsége és minősége világviszonylatban is gyorsan a legrangosabbak közé emelte. A magát a világ művészetének élő enciklopédiájaként leíró intézmény alapításának gondolata Párizsban született. 1866. július 4-én, az Amerikai Egyesült Államok nemzeti ünnepén a francia fővárosban élő, vagy éppen ott tartózkodó amerikaiak egy csoportja közösen emlékezett meg a *Függetlenségi nyilatkozat* kihirdetésének 90. évfordulójáról, s egy neves közéleti személyiség, John Jay itt javasolta, hogy párizsi mintára New Yorkban is hozzanak létre egy „nemzeti művészeti intézetet és galériát”. A javaslatot nagy lelkesedés fogadta, ami nem lankadt a következő években sem, így négy évvel később, 1870. április 13-án a múzeumot – máig megőrzött nevén – már be is jegyezték. Alig két évvel később az intézmény megnyitotta kapuit a látogatók előtt, és 1880-ban költözött abba az épületbe, ami – többszöri alapos átépítés és bővítés után – mindmáig otthona a Fifth Avenue-n, a Central Park keleti szélén. Bár a Metet – a múzeumot mindenki ezen a rövidített nevén emlegeti – általában ezzel az épülettel azonosítják, jelenleg három helyszínen működik. A középkori építészeti és művészeti gyűjtemény egy része 1938 óta a The Cloistersben, egy európai kolostorokra emlékeztető épületben tekinthető meg Felső Manhattanben, míg a Met Breuer a modern és kortárs gyűjtemények bemutatásához kínál – átmeneti jelleggel – kiegészítő teret a világhírű magyar származású tervezője, Marcel Breuer nevét viselő épületben.

I A Met gyűjteményének építése is 1870-ben kezdődött, első műtárgya egy római kori márvány szarkofág volt. A festészeti

mára a múzeumi
leltár mintegy
kétmillió tételt tart
számon, melyek
tizenhét kollektívába
rendeződnek

anyag alapját ugyanebben az évben három, együttesen 174 európai művet tartalmazó adomány teremtette meg. Mára a múzeumi leltár mintegy kétmillió tételt tart számon, melyek tizenhét kollektívába rendeződnek. Ezek részben földrajzi régiókra fókuszálnak – ilyen például az egyiptomi, a görög-római, az ókori keleti, az iszlám, az amerikai képzőművészeti és iparművészeti, az európai festmény-, szobor- és iparművészeti, az ázsiai és az afrikai gyűjtemény. Másik részük műfaji vagy tematikus alapon szerveződik; ezek közé tartozik például a grafikai, a modern és kortárs képzőművészeti, a fotó-, a hangszer- és a fegyvergyűjtemény, valamint a Divat Intézet. A múzeumnak ajándékozott műtárgygyűjtemények közül egy, az európai művészet hét évszázadát felölelő, 2600 tételből álló és az 1969-ben a múzeum birtokába került Robert Lehman Gyűjtemény nem tagozódik be a fenti kollektívákba, hanem – egységét megőrizve – egyfajta múzeumot képez a múzeumon belül, melynek kiállítóterei is megidéznek az adományozó bankárcsalád egykori rezidenciájának hangulatát.

¶ S hogy mik ma a múzeum legnépszerűbb attrakciói? A gyűjtemények rendkívüli gazdagsága mellett erről természetesen megoszlanak a vélemények – az interneten fellelhető toplisták között alig találunk átfedéseket, ami egyben garancia is arra, hogy mindenki megtalálhassa a maga kedvenceit. A látogatók körében végzett felmérések azért azt mutatják, hogy Rembrandt és Lucas Cranach arcképeit, David Szókratész halála című festményét, Raffaello *Madonnáját*, Vermeer öt és Van Gogh tizenhét remekművét, a nagy impresszionista mesterek vásznait, Matisse *Táncát* vagy Picasso Gertrude Stein-portróját – hogy csak a képzőművészeti gyűjteményeket említsük – senki sem akarja kihagyni.

¶ A temérdek műkincs rengeteg érdeklődőt vonz; az utóbbi években átlagosan csaknem hétmillióan – a 2017–2018-as rekord pénzügyi évben 7,36 millióan – keresték fel a múzeumot, ami a látogatottsági rangsorban Amerikában az első, világszinten – többnyire a Louvre és a Kínai Nemzeti Múzeum, időnként a Vatikáni Múzeumok mögött – a harmadik-negyedik helyet jelenti a Met számára. A New Yorkon kívülről érkezők inkább az állandó gyűjteményeket keresik fel, de több

az interneten
fellelhető toplisták
között alig találunk
átfedéseket

2017-18-as rekord
pénzügyi évben 7,36
millióan – keresték
fel a múzeumot, ami
a látogatottsági
rangsorban
Amerikában az első

A támogatásra erősen ráutalt múzeumok korábban e tekintetben nem voltak nagyon válogatósak, a közhangulat változásának és aktivistacsoportok határozott fellépésének köszönhetően azonban ma már más a helyzet.

százezer érdeklődőt vonzanak a blockbuster időszi kiállítások is.

¶ Talán meglepő, hogy a múzeum két legnépszerűbb időszi tárlata nem képzőművészeti jellegű volt. 1978-ban egy Tutankhamon-kiállítás könyvelhetett el 1,4 milliós nézőcsúcsot, amit csak negyven évvel később múlt felül a *Mennyei testek: a divat és a katolikus képzelőerő* című tárlat, amin 1,66 millióan gyönyörködtek a Vatikán által kölcsönzött egyházi viseletekben és a vezető divattervezők egyházi öltözetek által ihletett modern ruhakölteményeiben. Ma már azok is könnyebben ismerkedhetnek meg a múzeum remekeivel, akik nem jutnak el New Yorkba: a múzeum 2017-ben hirdette meg az *Open Access*, azaz a Nyitott hozzáférés programját, aminek keretében eddig több mint négyszázezer, már nem jogdíjköteles műtárgy jó minőségű reprodukcióját tették elérhetővé honlapjukon. A Met online aktivitása egyébként is példamutató és komoly érdeklődést generál; a legutóbbi évben több mint 30 millióan jártak a múzeum szájtaján, a közösségi portálok közül a Twitteren 4,3 millió, az Instagramon 3,2 millió, a Facebookon pedig 1,9 millió követőjük van.

a múzeum 2017-ben hirdette meg az *Open Access*, azaz a Nyitott hozzáférés programját, aminek keretében eddig több mint 400 ezer, már nem jogdíjköteles műtárgy jó minőségű reprodukcióját tették elérhetővé honlapjukon

¶ A múzeum valamennyi gyűjteményének számbavétele meghaladná az írás kereteit, ezért inkább az intézmény legutóbbi éveinek néhány fontos eseményét és dilemmáját idézzük fel, amelyeknek tapasztalatai szélesebb körben is hasznosak lehetnek. Bemutatjuk azt is, milyen programmal készült a Met az idei évforduló méltó megünneplésére, s milyen akadályokat jelent ennek megvalósításában az időközben kitört koronavírus pandémia.

¶ A múzeumokkal szembeni társadalmi igények, elvárások az elmúlt években jelentős változásokon mentek át; ezekre, illetve a közéletnek az intézményt érintő vagy értékrendjével ellentétes fejleményeire a Met rendszerint érzékenyen reagál.

*kidolgozták
úgynevezett
„társadalmi
sokszínűségi
terveiket”*

*hogyan jelenjen
meg a város etnikai
sokfélesége,
a hátrányos
helyzetű társadalmi
csoportok
felkarolása*

A New York-i polgármester, Bill de Blasio programjához csatlakozva például kidolgozták úgynevezett „társadalmi sokszínűségi terveiket”, azaz egy arra vonatkozó programot, hogy személyi állományukban és programjaikban hogyan jelenjen meg a város etnikai sokfélesége, a hátrányos helyzetű társadalmi csoportok felkarolása. New York egyébként már az ilyen programok megvalósításához köti a kulturális intézményeknek nyújtott anyagi támogatást.

¶ A Met sem tudta kivonni magát a „toxikus filantrópia” ügyében kirobbant vitából, sőt a Sackler-ügy kapcsán annak frontvonalába került. A fogalom azokra a mecénásokra vonatkozik, akiknek vagyona jogilag vagy erkölcsileg megkérdőjelezhető forrásból – például fegyverbizniszből – származik, s az adományozók azt főként imázsuk javítására használják. A támogatásra erősen ráutalt múzeumok korábban e tekintetben nem voltak nagyon válogatósak, a közhangulat változásának és aktivistacsoportok határozott fellépésének köszönhetően azonban ma már más a helyzet. A leghévesebb ellenállásba mostanában a nagy múzeumokat, így a Metet is világszerte jelentős összegekkel támogató Sackler család pénzének elfogadása ütközik, a család cége fejlesztett ki ugyanis egy olyan opioid fájdalomcsillapítót – és lobbizott annak szabad használatáért –, amely súlyos függőséget okoz és egyes felmérések szerint akár 200 ezer ember halálával is összefüggésbe hozható. A család több tagja ellen jelenleg is számos per van folyamatban. A Sacklerek a Met legfontosabb támogatói közé tartoztak; nem véletlenül viseli a gyűjtemény egyik legértékesebb kincsét, az egyiptomi denduri templomot is bemutató épületszárny a nevüket. A múzeum a közelmúltban úgy döntött, hogy felfüggeszti a támogatások elfogadását, ugyanakkor a család nevét – néhány más intézménnyel ellentétben –

*a fogalom azokra
a mecénásokra
vonatkozik, akiknek
vagyona jogilag
vagy erkölcsileg
megkérdőjelezhető
forrásból – például
fegyverbizniszből
– származik, s az
adományozók azt
főként imázsuk
javítására
használják*

*A Sacklerek a Met legfontosabb támogatói közé tartoztak;
nem véletlenül viseli a gyűjtemény egyik legértékesebb
kincsét, az egyiptomi denduri templomot is bemutató
épületszárny a nevüket.*

EAST FACADE, NEW YORK METROPOLITAN MUSEUM OF ART.

A Met épülete egy 1908-ban kiadott képeslapon

nem tünteti el a falakról. Újraírták viszont az adományok elfogadásának szabályait, kizárva a körből azokat, akiknek tevékenysége ellentétes a múzeum küldetésével és az általa vallott értékekkel.

a Trump-adminisztráció egyes lépései az utóbbi években mégis többször megszólalásra készítették a múzeum vezetőit

¶ Direkt politikai állásfoglalásoktól a Met általában tartózkodik, a Trump-adminisztráció egyes lépései az utóbbi években mégis többször megszólalásra készítették a múzeum vezetőit. Előbb arra hívták fel a figyelmet, hogy az elnök által tervezett és részben be is vezetett beutazási korlátozások gátolják a nemzetközi kulturális együttműködést, majd az Egyesült Államoknak az UNESCO-ból való kilépése ellen tiltakoztak – eredménytelenül. Legutóbb Trumpnak az a Twitter-bejegyzése verte ki náluk a biztosítékot, hogy az Egyesült Államok a Kasszem Szulejmáni iráni katonai vezető likvidálását követő válaszlépések esetére kilátásba helyezte a – világörökség részét képező – iráni kulturális emlékhelyek bombázását. A múzeum vezetőinek nyilatkozata a tervet – Trump nevének említése nélkül – „gusztustalannak” minősítette, és felhívta a figyelmet a kulturális világörökség védelmének fontosságára.

éves deficitje az évtized közepére elérte a 10 millió dollárt és további meredek növekedéssel fenyegetett, ami gyors beavatkozást tett szükségessé

¶ A 2010-es években a Met komoly pénzügyi válságot élt át. Éves deficitje az évtized közepére elérte a tízmillió dollárt és további meredek növekedéssel fenyegetett, ami gyors beavatkozást tett szükségessé. Kényszerű létszámleépítésre került sor, jegeltek egy hatszázmillió dolláros bővítési projektet, szerényebbre szabták az időszaki kiállítások programját, lefaragtak a felújítási költségekből, a tervezettnél korábban, már az idén befejezik a Met Breuer projektet, bevezették a kötelező belépődíjat és fokozott erőfeszítéseket tettek a szponzorok és mecénások megnyerésére. Mindezek hatására a deficit folyamatosan csökkent és a koronavírus nélkül jó esély lett volna arra, hogy a jelenlegi, június végéig tartó pénzügyi évet már nullszaldóval zárják. A belépődíj kérdéséről érdemes részletesebben szólni – már csak azért is, mert a téma a világ számos múzeumában napirenden van. A Met sokáig köztes utat járt a fix belépődíjak és az ingyenesség között és egy „javasolt” belépődíjjal orientálta a látogatókat. Ennek összege a rendszer működésének utolsó éveiben, 2018-ig 25 dollár volt.

a Met sokáig köztes utat járt a fix belépődíjak és az ingyenesség között és egy „javasolt” belépődíjjal orientálta a látogatókat. Ennek összege a rendszer működésének utolsó éveiben, 2018-ig 25 dollár volt

A Met épülete napjainkban

végül 2018-tól
bevezették
a kötelező
belépődíjat
- ennek összege
továbbra is
25 dollár -,
és az önkéntesség
csak a lakóhelyüket
dokumentummal
igazoló helyi
lakosok esetében
maradt meg

Míg 2005-ben a látogatók 63 százaléka fizette meg a javasolt, akkor még alacsonyabb összeget, 2017-re arányuk 17 százalékra csökkent. A „javasolt” megfogalmazást ezért néhány éve az „ajánlott” váltotta fel, ez a nüansznyi különbség azonban a látogatók többsége – főként a nem angol anyanyelvűek – előtt rejtve maradt. A kérdés heves viták keresztüztüzebe került, noha a jegybevételekből származó néhány tízmillió dollár a múzeum több mint 300 milliós évi költségvetésének csak töredéke volt, ennél fogva szerepe is korlátozott maradt a múzeum anyagi helyzetének javításában. Végül 2018-tól bevezették a kötelező belépődíjat – ennek összege továbbra is 25 dollár –, és az önkéntesség csak a lakóhelyüket dokumentummal igazoló helyi lakosok esetében maradt meg. (A látogatók között csaknem egyharmad a helyiek aránya, és nagyjából hasonló arányt képviselnek az Egyesült Államok más régióiból, illetve a külföldről érkezők is.)

¶ A pénzügyekhez – is – kapcsolódik egy másik, ha lehet, még érzékenyebb téma, a múzeumi műtárgyak elidegenítése, ami egy olyan hatalmas állományú, ugyanakkor deficittel és helyhiánnyal küzdő intézményben, mint a Met, törvényszerűen felmerül. A meglévő műtárgyak értékesítése jogi értelemben nem problematikus, hiszen – bár a Met épülete New Yorké, és a város a fenntartási költségekhez is jelentősen hozzájárul – a gyűjteményeknek mintegy 950 személy közös vállalkozása a tulajdonosa, ám a szakma itt is megosztott ebben az ügyben. A Met mindenestre rugalmasan kezeli a kérdést – ami általában is jellemző az amerikai múzeumok többségére –, és az utóbbi években plusz érveket adott kezébe az a társadalmi igény, hogy diverzifikálják kollekciójukat, fokozottabban emeljék be abba a korábban figyelmen kívül hagyott régiókból származó, a kisebbségekhez tartozó alkotók és a nőművészek munkáit. Az ehhez szükséges források megteremtésében fontos szerepet játszik a múzeum tulajdonát képező, akár ajándékba kapott műtárgyak elidegenítése. Utóbbiak esetében erre 25 évig csak az ajándékozó egyetértésével kerül sor. 1972-ben még jókora botrányt kavart, hogy a múzeum titokban eladott egy-egy Van Gogh- és egy Rousseau-festményt – persze nem a legjobbakat a tulajdonukban lévők közül –, hogy

megvásárolhasson egy 5,4 millió dolláros Velázquez-vásznat, ma viszont az értékesítés már nyilvánosan zajlik. A legutóbbi nagyobb akció ilyen téren a Florence és Herbert Irving által adományozott kínai műtárgygyűjtemény tavaly őszi eladása volt, ami összesen 8,2 millió dollárral növelte a múzeum akvizíciós büdzséjét.

¶ A pénzügyi gondok komoly szerepet játszottak abban, hogy 2017 nyarán lemondott az intézményt nyolc éven át irányító Thomas P. Campbell, akit egész addigi pályája a múzeumhoz kötött. Az ő nyolc főnöki éve viszonylag rövid fejezet a Met történetében, hiszen a múzeum operatív vezetését mindenkor nagyfokú stabilitás jellemezte. Fennállásának 150. évében – a posztot 2017-2018 között elnöki funkciója mellett ideiglenesen betöltő Daniel Weisst nem számítva – a Met mindössze a tizedik igazgatóját fogyasztja. E téren már az első igazgató, az olasz származású Luigi Palma di Cesnola is jó példával járt elől: 1879-től negyedszázaddal későbbi haláláig vezette az intézményt. Külföldi, nevezetesen francia származású volt a múzeumot a leghosszabb ideig, 1977 és 2008 között vezető, most 84 éves Philippe de Montebello is, de jelenlegi állampolgárságát tekintve is külföldi igazgató az osztrák Hans Hollein személyében most áll először a Met élén. Ő sem újonc Amerikában; 2018-as kinevezése előtt a San Franciscó-i Szépművészeti Múzeumot vezette. Mivel még csak 51. évében jár és ennél a funkciónál nem nagyon van feljebb a múzeumok világában, jó eséllyel ő is hosszabb távra rendezkedhet be. Első beszédeiben azt hangsúlyozta, hogy egy olyan enciklopédikus múzeumnak, mint a Met, jobban kell tükröznie a világ sokféleségét, a különböző kultúrák együttélését; hogy a múzeumba nemcsak a tárlatokkal kell becsábítani az embereket, a kiállításoknak pedig a műtárgyak bemutatásán túl sokkal nagyobb figyelmet kell fordítaniuk a művek sorsának, „előéletének” ismertetésére, kontextusba helyezésére; történeteket kell elmondaniuk.

a Met mindössze a tizedik igazgatóját fogyasztja

a múzeumba nemcsak a tárlatokkal kell becsábítani az embereket, a kiállításoknak pedig a műtárgyak bemutatásán túl sokkal nagyobb figyelmet kell fordítaniuk a művek sorsának, „előéletének” ismertetésére, kontextusba helyezésére; történeteket kell elmondaniuk

¶ A Metropolitan Museum idén gazdag eseménysorozattal készült a 150. születésnapjáról való méltó megemlékezésre, ám a koronavírus pandémia alaposan elrontotta az ünnepet. A járványhelyzet veszélyességét látva a Met az elsők között

Marion Post Walcott: *Haircutting in Front of General Store and Post Office on Marcella Plantation, Mileston, Mississippi, 1939*
Forrás: The Metropolitan Museum of Art

A Met sokáig köztés utat járt a fix belépődíjak és az ingyenesség között és egy „javasolt” belépődíjjal orientálta a látogatókat.

zárta be kapuit – ilyenre a másfél század alatt korábban csak kétszer volt példa – és az elsők között mérte fel azt is, hogy ez a döntés nem napokra vagy hetekre, hanem hosszú hónapokra szól; az újranyitásra az e sorok írásakor érvényes tervek szerint július előtt nem kerülhet sor.

a tárlat, amelynek
installálása
a múzeum bezárása
előtt gyakorlatilag
már befejeződött,
csak az újranyitás
után lesz
látogatható

¶ Az ünnepségek központi eleme a *Making the Met, 1870–2020* című kiállítás március végi megnyitója lett volna. A tárlat, amelynek installálása a múzeum bezárása előtt gyakorlatilag már befejeződött, csak az újranyitás után lesz látogatható és mintegy 250, a múzeum valamennyi gyűjteményét reprezentáló műtárgy segítségével villantja fel az intézmény történetének legfontosabb fordulópontjait. Bemutatja, hogyan, milyen elvek mentén gyarapodott a gyűjtemény és az annak otthont adó épületek, hogyan változtak a célok és ambíciók, kik voltak azok, akik vízióikkal új irányokat szabtak a Met fejlődésének. A tárlat feleleveníti más mellett azt is, hogyan jött létre a múzeum amerikai szárnya, milyen szerepet játszott az intézmény a háborúk idején, hogyan nyert teret a gyűjteményezésben a globális megközelítés igénye. A bemutató anyagát úgy állították össze, hogy a látogatók megtalálhassák a legismertebb és legnépszerűbb alkotásokat, de tehessenek új felfedezéseket, találkozhassanak csak ritkán kiállított munkákkal is.

a bemutató anyagát
úgy állították össze,
hogy a látogatók
megtalálhassák
a legismertebb
és legnépszerűbb
alkotásokat,
de tehessenek
új felfedezéseket,
találkozhassanak
csak ritkán
kiállított
munkákkal is

¶ A Met az évforduló alkalmából különösen sok műtárgyat kap ajándékba; ezek nagy részét a látogatók ugyancsak az újranyitás után láthatják majd; az egyedi ajándékokat – köztük egy Leonard A. Lauder által adományozott Picasso-aktot – külön figyelemfelhívó címkékkal ellátva az állandó kiállításokba integrálva, míg a komplett gyűjteményeket, melyekből ugyancsak jó néhány akad, időszakos tárlatokon. A Methez 1937-ben csatlakozott Divat Intézetben például az Egyesült Államok egyik legjelentősebb 20. századi ruhaművészeti gyűjteménye, a Sandy Schreier Collection nyolcvan tétele lesz megtekinthető, és tervezik a Barrie és Deedee Wigmore nyolcvannyolc

Henri Rousseau: *The Banks of the Bièvre near Bicêtre*, 1908–09 körül
Forrás: The Metropolitan Museum of Art

tételből álló amerikai képző- és iparművészeti gyűjteménynek javát bemutató tárlatot is. A múzeumra száll egyik igazgatósági tagja, Ann Tenenbaum hatvandarabos, többek között Diane Arbus, Cindy Sherman, Helen Levitt és más neves nőművészek fotóit tartalmazó kollekcója is, ami a *Fotográfia múlt százada* című tárlaton lesz látható. Michael és Juliet Rubenstein százhatvan tételből álló képzőművészeti gyűjteményét ígérte a múzeumnak. A korai 19. századtól napjainkig terjedő időszakban született munkákból – zömmel rajzokból és akvarellekből – ötven lesz látható a *Géricault-tól Rockburne-ig* című tárlaton; a címben szereplő két művész, a francia Théodore Géricault kétszáz éve született rajzai és a kanadai származású amerikai Dorothea Rockburne tavalyi mixed media munkái a gyűjtemény időbeli határait is kijelölik. Az ajándékok özönének még nincs vége; januárban például a fotógyűjtemény gazdagodott hétszáz művel a *fotográfia* őskorából William Schaeffer legendás kollekcijából; ezek egy részét a 2020 víziója: *Fotók, 1840-es–1860-as évek* című kiállításon mutatják be.

az ajándékok
özönének még
nincs vége;
januárban például
a fotógyűjtemény
gazdagodott hétszáz
művel a *fotográfia*
őskorából William
Schaeffer legendás
kollekcijából; ezek
egy részét
a 2020 víziója:
Fotók,
1840-es–1860-as
évek című
kiállításon
mutatják be

¶ A jubileumi év időszakai tárlatai természetesen nem korlátozódnak a frissen adományozott művek bemutatására. Csak néhány példa a kínálat sokszínűségének érzékeltetésére: a Metben többek között a Tudor-éra művészetét, India korai buddhista kultúráját, a kubizmus mestereit és a trompe l'oeil hagyományait bemutató tárlatokat terveznek, míg a Met Breuer Gerhard Richter életművéből ad több mint száz alkotást felvonultató nagyívű válogatást. Ez a tárlat, ami a kényszerű bezárás előtt néhány napig már látogatható volt, egyben a Met hattyúdala a Marcel Breuerről elnevezett épületben, bérleti szerződésükből ugyanis anyagi okokból annak lejártá előtt kilépnek.

¶ A zárva tartás alatt is zajlik a Met Stories kampány, amely a múzeum jelenlegi és régi látogatóit szólítja meg, kérve őket,

A múzeum vezetése 100 millió dollárra becsüli a kárt, azaz a több hónapnyi kieső bevételt és a rendkívüli intézkedések költségét, ami minden bizonnyal elbocsátásokat is elkerülhetetlenné tesz.

*a Met tele van
történetekkel,
amelyeket
a galériákban
kiállított
műtárgyak
és azok az emberek
mesélnek el,
akik szeretik
a múzeumot*

hogy videókon vagy fotókon osszák meg élményeiket; a cél a múzeummal való találkozások, a benyomások sokféleségének bemutatása. Egy tizenkét részes, havonta jelentkező videósorozatban pedig ismert emberek vallanak arról, milyen tapasztalatok és inspirációk forrása számukra a múzeum. A Met Stories háttéréről így vall Hans Hollein igazgató: „A Met tele van történetekkel, amelyeket a galériáiban kiállított műtárgyak és azok az emberek mesélnek el, akik szeretik a múzeumot. Az évforduló kapcsán magukkal ragadó történeteket hallunk a Metről – alapításának körülményeiről, fejlődésének meghatározó állomásairól, azoknak az embereknek a tapasztalatairól, akik a Metet saját múzeumuknak tekintik, ami a reveláció erejével hat rájuk, ahol távol az otthonuktól is otthon érzik magukat. Olyan hely ez, ahonnan mindenki egy történettel távozik.”

- ¶ Készült az évfordulóra a Met shopja is; több új termék egy designpályázat eredményeként került a kínálatba. Az alkotók olyan tárgyakkal pályázhattak, amiket a múzeum gyűjteményének valamelyik darabja inspirált; a beérkezett javaslatokból tekintélyes szakmai zsűri választotta ki a legjobbakat. E tárgyak értékesítésének bevételét a múzeum edukációs projekteire fordítják. Kizárólag a Met shopjában lesz kapható az a limitált példányszámú mappa is, amelyben „metes múltú” amerikai és külföldi művészek nyomatai kapnak helyet.
- ¶ Ezekben a hetekben ugyanakkor egyelőre nem az ünneplés, hanem a veszélyhelyzet kezelése áll a középpontban. A múzeum vezetése 100 millió dollárra becsüli a kárt, azaz a több hónapnyi kieső bevételt és a rendkívüli intézkedések költségét, ami minden bizonnyal elbocsátásokat is elkerülhetetlenné tesz. A nagyközönség azonban, ha majd újra visszatérhet, keveset fog érzékelni a megszorításokból; legfeljebb a múzeum életét régóta alapos figyelemmel követőknek tűnik majd fel, hogy néhány kiállítást elhalasztanak és az állandó gyűjteménybe a szokottnál kevesebb új műtárgy kerül be. Tervezik a kényszerűségből lemondott születésnapi rendezvények egy részének pótlását is október elején. De az igazi ünnep az újranyitás lesz – még ha nyilvánvaló is, hogy a megszokott állapotokhoz való visszatérés azt követően is hosszabb időt vesz majd igénybe.

Constantin Daniel Rosenthal: *Maria Rosetti arcképe*
Forrás: Muzeul Național de Artă al României, Bukarest